

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Českých Budějovicích činný ve věcech obchodních rozhodl soudkyně Mgr. Evou Zvěřinovou v právní věci žalobce **Jihočeské lesy, a.s.**, se sídlem České Budějovice, Rudolfovská 202/88, IČ: 65276710, zastoupeného Mgr. Vladimírem Uhdem, advokátem v Praze 1, Klimentská 1207/10, proti žalované **Lesy České republiky, s.p.**, se sídlem Přemyslova 1106, Hradec Králové, IČ: 42196451, zastoupené JUDr. Romanem Poláškem, advokátem v Praze 2, Trojanova 12, o návrhu na zaplacení 345.247.555,-- Kč s příslušenstvím tímto mezitímním rozsudkem, **t a k t o :**

- I. Žaloba společnosti Jihočeské Lesy, a.s. proti žalované Lesy České republiky, s.p. je co do základu nároku po právu.**

O výši nároku a nákladech řízení bude rozhodnuto konečným rozhodnutím.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se návrhem ze dne 14.1.2009 domáhal na soudu vydání rozhodnutí, kterým by žalované byla uložena povinnost zaplatit žalobci 343.229.562,-- Kč s příslušenstvím. Návrh byl odůvodněn tím, že žalovaný, státní podnik, vykonává hospodářskou činnost v lesích, spočívající v těžbě dřeva, obnově lesního porostu, pěstební činnosti a dalších dílčích činnostech, přičemž spravuje přibližně 65% lesů v České republice a je pro lesnické společnosti bezkonkurenčně nejvýznamnějším a největším odběratelem lesnických služeb. Žalobce je soukromou společností, jejímž předmětem podnikání je výkon, lesnictví a těžby, zpracování a prodej dřeva. Vzhledem k tomuto předmětu podnikání a k dominantnímu postavení žalovaného je žalobce existenčně závislý na získání kontraktu na poskytování lesnických služeb pro žalovaného. Ve stejném postavení jsou pak i společnosti Lesy Vyšší Brod, a.s., Forest Svitavy, a.s., Forest Česká Lípa, a.s., Lesní společnost Hradec Králové, a.s., Lesní společnost Jihlava, a.s., Lesy Český Rudolec, a.s. a společnost Lesy Tábor, a.s., které

patří k lesnickým společnostem pracujícím pro žalovaného. Se záměrem zajistit do roku 2013 dodávky komplexních lesnických činností vyhlásil žalovaný v průběhu roku 2004 a 2005 dvě výběrová řízení, týkající se většiny území spravovaných žalovaným. Prvé výběrové řízení na realizaci záměru bylo vyhlášeno dne 15.12.2004 pro 87 smluvních územních jednotek a druhé výběrové řízení na uzavření lesnických smluv bylo oznámeno dne 22.6.2005 pro celkem 120 smluvních územních jednotek. Při výběrových řízeních a následném uzavírání smluv žalovaný prezentoval, že není veřejným zadavatelem, z tohoto důvodu také výběrová řízení nevyhlásil v režimu zákona č. 40/2004 o veřejných zakázkách. Současně však žalovaný s ohledem na transparentnost při soutěži vycházel z pravidel evropské komise pro zadávání veřejných zakázek a tyto byly přidělovány nejvýhodnějším nabídkám. Výsledek výběrových řízení měl pro následujících 8 let smluvně zajistit výkon lesnických činností lesnickým společnostem, které předloží nejvýhodnější nabídku. Vzhledem k objemu a dlouhodobosti zakázky mělo její zadání pro lesnické společnosti existenční význam. Jejím získání a následnému plnění osmiletých zakázek pak společnosti přizpůsobovaly své dlouhodobé podnikatelské plány. Ve výběrovém řízení zvítězil žalobce pro smluvní územní jednotku (dále SÚJ) Třeboň a Nové Hrady, společnost Lesy Vyšší Brod, a.s. zvítězila pro SÚJ Vyšší Brod, společnost Forest Svitavy zvítězila pro SÚJ Svitavy a Lanškroun, společnost Forest Česká Lípa, a.s. pro SÚJ Doksy, Česká Lípa, Bramberk, Mařenice, Chlumecko a Dlouhý běh, Lesní společnost Hradec Králové, a.s. zvítězila pro SÚJ Choceň, Hořice a Rychnov nad Kněžnou, Lesní společnost Jihlava, a.s. pro SÚJ Aleje, Měřín, Moravec, Čerín, společnost Lesy Český Rudolec, a.s. pro SÚJ Telč, Vřesná, Česká Velenice, Kamenicko a společnost Lesy Tábor, a.s. zvítězila pro SÚJ Tábor a Vodňany. V návaznosti na toto byly s těmito společnostmi uzavírány žalovaným rámcové smlouvy na dodávky komplexních lesnických činností a smlouvy o provádění pěstebních činností, o provádění těžebních činností a o prodeji dříví (dále jen lesnické smlouvy). Plnění z těchto smluv bylo zahájeno ke dni jejich účinnosti k 1.7.2005, v případě smluv uzavřených na základě prvního výběrového řízení vyhlášeného dne 15.12.2004 a k 1.1.2006 v případě smluv uzavřených na základě výběrového řízení oznámeného dne 22.6.2005. Smlouvy byly uzavírány na dobu trvání osmi let. Žalovaný přestal plnit z lesnických smluv k 1.1.2007, předtím dopisy ze dne 4.10.2006 vyzval lesnické společnosti, aby ke dni 31.12.2006 ukončily veškerou činnost vykonávanou podle lesnických smluv. Žalovaný tak svým jednáním a zpochybňováním vlastních výběrových řízení znemožnil lesnickým společnostem provádět na základě lesnických smluv činnost až do roku 2013 a realizovat zisk. Pohledávky ostatních lesnických společností na náhradu škody byly společnostmi postoupeny na žalobce na základě smluv o postoupení pohledávky ze dne 7.1.2009. Proto je i jménem těchto společností žalobce uplatňuje. Žalobci vznikla neplněním lesnických smluv škoda ve formě skutečné škody a ve formě ušlého zisku. Za tuto škodu odpovídá žalovaný, který buď způsobil absolutní neplatnost lesnických smluv, neboť nevyhlásil výběrová řízení v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek, pak by se pro odpovědnost za škodu použilo ustanovení § 268 obch.z. a obdobně 373 a násl. obch.z., případně pokud by i lesnické smlouvy byly platné, pak žalovaný v rozporu se zněním lesnických smluv odepřel lesnickým společnostem s účinností o 1.1.2007 další výkon lesnických činností. Součástí dalších žalobních tvrzení je pak způsob vyčíslení škody.

Ve věci byl vydán platební rozkaz, tento však byl zrušen pro včas podaný odpor žalovaným.

Ve svém vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že postup při uzavírání lesnických smluv mimo režim zákona o zadávání veřejných zakázek (dále jen ZVZ) zvolil s ohledem na právní stanoviska renomovaných advokátních kanceláří a rozhodnutí úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen ÚOHS). Zejména stanovisko a rozhodnutí ÚOHS považoval žalovaný za závazné a beze zbytku se jím řídil, neboť jeho nerespektováním by se pravděpodobně dopustil jednání v rozporu se zákonem o státním podniku. Ze sdělení ÚOHS ze dne 7.2.2005 vyplývá, že žalovanému bylo oznámeno, že plnění z předmětných lesnických smluv není veřejnou zakázkou. Stejný závěr vyplývá i ze sdělení ředitele sekretariátu předsedy ÚOHS ze dne 2.3.2005 náměstkovi ministerstva zemědělství [REDAKCE] a současně i z rozhodnutí ÚOHS ze dne 20.7.2005, kterým bylo zastaveno řízení vedené ÚOHS proti žalovanému, neboť úřad dospěl k závěru, že žalovaný není veřejným zadavatelem. Na základě obou vyhlášených výběrových řízení uzavřel žalovaný se žalobcem a společnostmi Lesy Český Rudolec, a.s., Lesy Vyšší Brod, a.s., Lesy Tábor, a.s., Forest Česká Lípa, a.s., Forest Svitavy, a.s. a Lesní společnost Jihlava, a.s., lesnické smlouvy pro jednotlivé SÚJ (tak jak jsou označeny žalobcem). Teprve po uzavření lesnických smluv se smluvními partnery vybranými ve výběrovém řízení se neúspěšní konkurenti obrátili na ÚOHS s podnětem k přezkumu úkonu žalovaného. Dne 27.1.2006 se ÚOHS odklonil od své dosavadní rozhodovací praxe a dovedl, že žalovaný je veřejným zadavatelem dle zákona o zadávání veřejných zakázek a jako takový měl povinnost uzavírat lesnické smlouvy ve smyslu tohoto zákona. Obě rozhodnutí ÚOHS potvrdil i předseda ÚOHS a tato se stala pravomocnými a pro žalovaného závaznými správními akty. Skutečnost, že žalovaný je veřejným zadavatelem ve smyslu zákona o zadávání veřejných zakázek, pak vyplývá i z již pravomocného rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 17.2.2009. Shora popsany obrat v rozhodovací praxi byl pro žalovaného naprosto neočekávaný a nepředvídatelný a bylo možno tedy dovést absolutní neplatnost všech uzavřených lesnických smluv na základě obou shora pospaných výběrových řízení. Proto žalovaný navrhl lesnickým společnostem, aby k 31.12.2006 ukončily svoji činnost a současně je informoval o svém záměru od 1.1.2007 zajišťovat lesnické činnosti na základě nových smluv uzavřených podle zákona o veřejných zakázkách. Od 31.12.2006 na předmětných SÚJ lesnické společnosti z titulu uzavřených lesnických smluv dle výběrových řízení již ničeho neplnily. Spolupráce mezi účastníky však pokračovala i po tomto datu a pokračuje dodnes, neboť ze strany žalovaného bylo lesnickým společnostem přiděleno celkem 154 jiných zakázek. Většina z nich neměla komplexní povahu. Některé lesnické společnosti se pak zúčastnily i dalších přidělování veřejných zakázek na komplexní lesnické činnosti, na základě výsledků otevřeného řízení vyhlášeného žalovaným dne 7.5.2007 v režimu zákona o veřejných zakázkách. K žalobě žalovaný namítá 1) přiznání náhrady domnělé škody, neboť pohledávky jednotlivých lesnických společností měly být na žalobce postoupeny „k okamžiku jejich vzniku“ a žalobci žádný nárok na náhradu škody nevznikl. Nejsou naplněny podmínky vzniku odpovědnosti žalovaného za škodu, neboť 2) pokud by byly lesnické smlouvy platné, pak žalovaný neporušil povinnosti stanovené lesnickými smlouvami, neboť účinnost smluv zanikla dohodou, práva z lesnických smluv tak zanikla, neboť 3) nedošlo k uzavření dodatků o cenách a došlo-li na straně žalovaného k porušení závazků, nevznikla žalobci škoda, případně došlo k porušení závazků žalovaným v důsledku okolností vylučujících odpovědnost.

Důkaz ve věci byl proveden rámcovou smlouvou uzavřenou mezi žalobcem a žalovaným dne 10.10.2005 pod číslem 194/01/2006 ve znění dodatku č. 1 a 2 a dodatku č. 3 z 14.2.2006, smlouvou o provádění pěstební činností uzavřenou mezi týmiž účastníky dne 10.10.2005 a

smlouvou o provádění těžebních činností uzavřenou mezi týmiž účastníky dne 10.10.2005 ve znění dodatku č. 1 – 4 a dále smlouvou uzavřenou mezi účastníky o prodeji dříví. K těmto smlouvám se žalovaný vyjádřil tak, že smlouvy uzavírané mezi žalovaným a dalšími subjekty jejichž nároku se žalobce v tomto řízení domáhá byly uzavírány podle stejného vzoru pouze s drobnými odlišnostmi s rozdíly např. v cenách.

Mezi účastníky byla učiněna nespornými skutková tvrzení, pokud jde o rozhodování Úřadu pro ochranu hospodářské soutěž včetně změny jeho stanoviska se závěrem, že žalovaný je zadavatelem podle zákona o veřejných zakázkách. Nespornou pak byla i skutečnost, že výběrová řízení vyhlášená žalovaným dne 15.12.2004 a 22.6.2005 byla vyhlášena mimo režim ZVZ. Skutečnost, že by oznámení o postoupení pohledávek ze strany žalobce (jednotlivých společností) nebylo doručeno žalované žalovaná netvrdila.

Z rozhodnutí ÚOHS ze dne 27.1.2006 bylo zjištěno, že ÚOHS označil žalovaného za zadavatele ve smyslu ustanovení §2 odst. 1 písm. a) bod čtyři zákona o zadávání veřejných zakázek a dovedil, že uzavření smluv na základě druhého kola výběrového řízení došlo k porušení zákona. Toto rozhodnutí pak bylo v druhé instanci potvrzeno předsedou ÚOHS a nabylo právní moci. Rovněž tak z rozhodnutí Krajského soudu v Brně ve věci žaloby proti rozhodnutí předsedy ÚOHS byla žaloba zamítnuta, jak bylo zjištěno z rozsudku č.j. 62Ca 15/2008 -182.

S odkazem na závěr ÚOHS z 27.1.2006 a rozhodnutí Krajského soudu v Brně ze 17.2.2009 učinil soud ve věci závěr, že lesnické smlouvy uzavřené mezi účastníky jsou absolutně neplatné, neboť nebyly vyhlášené v režimu ZVZ.

Žalovaný dále namítal, že neporušil žádnou svou povinnost a účinnost smluv zanikla dohodou. To vyplývá z polemiky lesnických společností s žalovaným, když všechny zúčastněné subjekty na návrh žalovaného plnění z lesnických smluv k 31.12.2006 fakticky ukončily. Tento úkon je potřeba považovat za konkludentní dohodu o ukončení lesnických smluv k 31.12.2006 a přestože tento úkon nebyl uskutečněn v písemné formě, jak vyžaduje ustanovení 10.2. pěstebních smluv, je možno ji považovat za dohodu o ukončení (zániku pěstebních smluv), neboť v jejich případě není písemná forma vyžadována. K 31.12.2006 tak dle názoru žalovaného zanikla účinnost všech uzavřených smluv. Tento argument žalovaného, tedy že lesnické smlouvy zanikly dohodou, nemohl soud uznat, neboť především dohoda předpokládá vůli obou zúčastněných stran a tato vůle nebyla na straně žalobce soudem zjištěna, a nelze ji ani předpokládat, neboť není důvodu, proč by žalobce sám souhlasil s ukončením smluv, které mu do budoucna zajišťovaly možnost podnikání v jednotlivých SÚJ a realizaci zisku. Zároveň, jak bylo zjištěno z dopisu žalobce žalovanému z 13.12.2006, kterým byl ve věci proveden důkaz, vyzval žalobce žalovaného o plnění z lesnických smluv. Skutečnost, že účastníci mezi sebou polemizovali o tom, zda je žalovaný zadavatelem podle ZVZ či nikoliv na tomto názoru soudu nemůže ničeho změnit, neboť v postavení v jakém byl žalovaný nezbylo žalobci, pokud se chtěl realizovat v předmětu svého podnikání, než přijmout podmínky za jakých žalovaný výběrové řízení vyhlásil. Pokud tedy žalobce ukončil k 31.12.2006 svou činnost prováděnou na základě uzavřených smluv se žalovaným, ukončil ji dle názoru soudu proto, že k tomu byl žalovaným písemně vyzván a mohl předpokládat, že z lesnických smluv by mu již nebylo nadále plněno.

Rovněž argumentace žalovaného, že práva a povinnosti smluvních stran z lesnických smluv zanikla, neboť nedošlo k uzavření dodatku o cenách je dle názoru soudu nedůvodná.

Především ujednání o ceně z uzavřených smluv není nezbytnou náležitostí těchto smluv, je-li mezi účastníky dohodnut způsob jejího určení, předpokládaný ustanovením §536 odst. 3 obch. z. (v případě prodeje dříví na to odkazuje sám žalovaný ve svém vyjádření pod bodem 2.3. smlouvy ze kterého vyplývá způsob sjednání ceny). Je přitom ze skutkového stavu tak jak byl mezi účastníky nesporný zřejmé, že pokud žalovaný poté, co se dozvěděl, že lesnické smlouvy měly být vyhlášeny v režimu ZVZ vyzval společnosti k ukončení plnění z těchto smluv, neměl žádný zájem domlouvat se se žalobcem na cenách pro další období trvání smluv. Způsob sjednání cen dila pak vyplývá i z bodu 6.3 těžebních smluv, jak na ně odkazuje sám žalovaný ve svém vyjádření.

Soud se dále zabýval námitkou žalovaného, že žalobce není v řízení aktivně legitimován, neboť smlouvy o postoupení pohledávky mezi žalobcem a ostatními lesnickými společnostmi jsou neplatné. K této argumentaci učinil soud závěr, že platnost smlouvy o postoupení pohledávky postupem podle §524 a následujících obč. z. je otázkou vztahu postupitele a postupníka a není tak relevantní ve vztahu k dlužníkovi, zda smlouva o postoupení pohledávky je uzavřena platně.

Další námitka žalovaného, že k porušení jeho povinností z lesnických smluv došlo v důsledku okolností vylučujících odpovědnost není dle názoru soudu rovněž důvodná. Účastníci uzavřeli smlouvy jako podnikatelé, zcela jistě v režimu obchodního zákoníku a tato skutečnost vyplývá i z obsahu smluv (bod 12.2. Rámcové smlouvy na dodávku komplexních lesnických činností), které přímo v textu na zákon č. 513/1991 Sb. odkazují. Podle §373 obch. z., kdo poruší svou povinnost ze závazkového vztahu je povinen nahradit škodu tím způsobenou druhé straně, ledaže prokáže, že porušení povinností bylo způsobeno okolnostmi vylučujícími odpovědnost. Za důvody vylučující odpovědnost pak §374 obch. z. označuje překážku, která nastala nezávisle na vůli povinné strany a brání jí ve splnění její povinnosti jestliže nelze rozumně předpokládat, že by povinná strana tuto překážku nebo její následky odvrátila nebo překonala a dále, že by v době vzniku závazku tuto překážku předvídala. Žádný takový liberační důvod nemá soud v řízení za prozřaný. Skutečnost, že žalovaný jako státní podnik uzavřel smlouvy mimo režim ZVZ jde, dle názoru soudu, plně k tíži žalovaného a lesnickým společnostem s ohledem na nesporně významné postavení žalovaného na trhu nezbylo ničeho jiného, než se podrobit režimu výběrového řízení tak, jak je vyhlásil žalovaný. Odkaz žalovaného na předchozí rozhodnutí ÚOHS a závěry renomovaných advokátních kanceláří je, již jen alibismem, neboť žalovaný musí nést samostatnou odpovědnost za své rozhodnutí. Pokud je i v žalobě tvrzeno, že žalovaný s ohledem na transparentnost soutěže vycházel při vyhlášení výběrového řízení současně z pravidel Evropské komise pro zadávání veřejných zakázek, nic mu nebránilo, aby i když se necítil být zadavatelem podle ZVZ, vyhlásil soutěž v režimu tohoto zákona a mohl tak předejít svým pochybnostem, zda je zadavatelem, když lze předpokládat, že právě tyto pochybnosti vedly žalovaného k tomu, aby se na renomované advokátní kanceláře a ÚOHS obrátil.

Rovněž nedůvodným je další argument žalovaného, že žalobce spoluzpůsobil neplatnost lesnických smluv s odkazem na obecnou zásadu, podle které neznanost zákona neomlouvá. Soud již k tomuto učinil závěr shora, že žalobci, pokud chtěl realizovat předmět svého podnikání ve svých SÚJ, nezbylo ničeho jiného, než se do vyhlášeného výběrového řízení žalovaným přihlásit v tom režimu a za podmínek, jak je žalovaný vyhlásil. Rovněž v tomto případě nelze přijmout argumentaci žalovaného, že obě strany měly rovné postavení, neboť to byl žalovaný, kdo výběrové řízení za jím stanovených podmínek vyhlášoval, a především

žalovaný nesporně vykonává hospodářskou činnost v lesích zásadního rozsahu a je pro jednotlivé lesnické společnosti klíčovým partnerem.

Soud dále ve věci provedl důkaz stanoviskem České asociace podnikatelů v lesním hospodářství a dopisem [redacted], [redacted] ze dne 2.2.2005, respektive 15.12.2005, kde se [redacted], o kterém žalovaný tvrdí, že je členem dozorčí rady čtyř z osmi žalujících společností a který dopisem ze dne 2.2.2005 upozorňoval [redacted] žalované a Ministra zemědělství ČR Ing. Palase na to, že žalovaný by měl uzavírat rámcové smlouvy na komplex lesnických činností v režimu. A ani tato skutečnost dle názoru soudu nemůže ovlivnit rozhodnutí soudu, podle kterého je žalovaný povinen nést odpovědnost za škodu způsobenou žalobci, neboť [redacted] zde vystupoval za Asociaci podnikatelů v lesním hospodářství, dle tvrzení žalovaného je členem dozorčích rad některých z lesnických společností, které postoupily svou pohledávku v tomto řízení na žalobce, nebylo v řízení prokazováno a ani tvrzeno, že by [redacted] o tomto svém názoru jako člen jednotlivých dozorčích rad informoval představenstvo jednotlivých společností a ani kdyby toto v řízení bylo prokázáno, neznamenalo by to bez dalšího jednoznačnou vědomost statutárních orgánů lesnických společností o tom, že smlouvy, které na základě výběrového řízení vyhlášeného žalovaným se žalovaným uzavřely jsou absolutně neplatné. Odpovědnost i v tomto případě je plně na straně žalovaného.

Z rozsudku Vrchního soudu v Praze č.j. 6Cmo 332/2009 -659 ze dne 27.1.2010 bylo zjištěno, že tímto rozhodnutím byl potvrzen rozsudek Krajského soudu v Hradci Králové, kterým byl zamítnut návrh žalobce Dřevařská a lesnická spol. s.r.o. proti žalovanému Lesy České republiky, s.p. o zaplacení 133.202.571,- Kč z titulu náhrady škody vzniklé žalobci tím, že žalovaný ve výběrovém řízení nevybral nabídky žalobce ačkoliv měly být vybrány jako vítězné a že tedy žalobce neuspěl bylo zjištěno, že příčinnou souvislost ve vzniku škody shodně soudy posuzovaly postupem podle § 420 obč. z., neboť žalobcem tvrzená škoda nevznikla v důsledku porušení povinností ze závazkového vztahu ani v důsledku porušení povinností stanovených v obchodním zákoníku. Tento případ na který žalovaný odkazoval však dle názoru soudu nedoléhá na předmět tohoto sporu, neboť zde došlo k uzavření lesnických smluv na základě kterých nebylo od 1.1.2007 plněno.

Návrh je co do základu důvodný.

Ze zjištěného nesporného skutkového stavu učinil soud (s odkazem na shora vyvrácenou argumentaci žalovaného) ten závěr, že mezi účastníky byly uzavřeny smlouvy o dílo postupem podle §536 a násl. obch. z. Neplatnost těchto smluv způsobil žalovaný, který ač zadavatelem podle ZVZ nevyhlásil výběrové řízení v režimu zákona o zadávání veřejných zakázek, ač mu v tom dle názoru soudu nic nebránilo, když o svém postoavení měl pochybnosti a dožadoval se stanoviska např. u ÚOHS. Je mezi účastníky nesporným, že z těchto smluv nebylo od 1.1.2007 plněno, poté, co lesnické společnosti na základě výzvy žalovaného k ukončení plnění ze smluv toto plnění ukončily. Došlo tak k porušení povinností ze závazkového vztahu jak předpokládá ustanovení §373 obch. z. Mezi tímto porušením povinností a vznikem tvrzené škody (vznik škody ať již skutečné či ve formě ušlého zisku, předpokládané ustanovením §379 a §380 obch. z. lze předpokládat) je příčinná souvislost. Povinnost k náhradě této škody tak musí být dle názoru soudu uložena žalovanému, kterému nesporně žádný důvod vylučující odpovědnost, jak již bylo uvedeno shora.

S tímto odůvodněním tak soud činí ve věci jednoznačný závěr, že to byl žalovaný, kdo porušení povinností ze závazkového vztahu (uzavřených lesnických smluv) způsobil žalobci škodu, a to v příčinné souvislosti s tímto porušením, když vyzval lesnické společnosti k ukončení spolupráce v průběhu trvání smluv k 31.12.2006 s tím, že nadále bude hospodaření v jednotlivých SUJ zajišťovat smlouvami novými.

Soud ve věci rozhodl s ohledem na předpokládanou dobu a náročnost při zjišťování konkrétní výše škody tímto mezitímním rozhodnutím.

P o u ě n í : Proti tomuto mezitímnímu rozsudku je přípustné odvolání ve lhůtě do 15 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozhodnutí u Krajského soudu v Českých Budějovicích.

Krajský soud v Českých Budějovicích
dne 30.6.2010

Mgr. Eva Zvěřinová v.r.
soudkyně

Za správnost vyhotovení : J.Hlachová